

léto 2022

HLAS LUBENECKA

**FOTOREPORTÁŽE
Z POCHODU OKOLÍM
LUBENCE A DNE FOTBALU
ŠKOLNÍ ROK KONČÍ
ÚSPĚCHY HASIČŮ**

Obsah

Zpravodajství z obce	3
Školství	4
Pochod kolem Lubence	12
Kultura	14
Historie	15
Hasiči	17
Sport	19
Pálení čarodějnic	22
Den fotbalu	23
Výročí referenda	26

Bílý kříž (foto: Tomáš Polena + foto titulní strana)

Hlas Lubenecka vychází jednou za 3 měsíce v počtu 300 ks. Vydání tohoto časopisu je povoleno Ministerstvem kultury a bylo mu přiděleno evidenční číslo MK ČR E 17184.

Redakční rada: Mgr. Jana Michalcová, Jiří Chaloupecký, Mgr. Marcela Svejkovská, Milan Fejřárek

Kontakt: lubenec@email.cz nebo jana.lubenec@seznam.cz

Vážení spoluobčané,

přichází letní období, tentokrát bez covidových omezení. Čas prázdnin a dovolených, který může být po delší době beze zbytku využit k cestování, sportování a jiným relaxačním aktivitám.

Již v jarním vydání jsem zmínil kulturní akce. Máme za sebou Pálení čarodějnic, Pochod okolím Lubence spojený s pivním maratonem. Obou akcí se zúčastnilo cca 200 až 250 lidí, počasí nám přálo, myslím si, že účastníci mohli být spokojeni. Další akce budou následovat, Den fotbalu, Oslavy výročí založení SDH spojené s dětským dnem a srpnová Vavřínecká pouť. V plánu jsou i další akce, o kterých budeme informovat prostřednictvím rozesílaných SMS a také na webových stránkách obce.

Choulostivou otázkou, jako snad všude, je nedostatek bydlení. V letních měsících bude zahájena výstavba inženýrských sítí na Ruském kopci a potom zde firma Vladař s.r.o. zahájí výstavbu 31 rodinných domů. Podle slov investora budou tři řady určeny k prodeji zájemcům o bydlení v rodinných domech a jedna řada bude určena k nájemnímu bydlení, tento záměr se může samozřejmě ještě upravit podle zájmu občanů. Obec Lubenec také pracuje na změně územního plánu, abychom získali obecní stavební parcely na Řepanské ulici na pozemku č. p. 2787. Další stavební parcely jsou podél silnice od DPS směrem na Jelení a investoři se také zajímají o výstavbu na pozemku č. p. 831 (u bunkru) v Ležkách.

Rád bych se ještě zmínil o odpadech, konkrétně o jejich třídění. Neustále jsme upozorňováni svozovou firmou na nevytříděný obsah nádob na komunální odpad – a to pouze v určitých lokalitách. V kontejnerech bývá často BRO – tráva, větve, dřevěné piliny a není to zanedbatelné množství. Je třeba si uvědomit, že za komunální odpad platíme na skládce nemalé peníze, kdežto BRO ukládáme zdarma na hnojiště a větve na depo u Kostrčan. Proto bych chtěl vyzvat všechny spoluobčany, kteří třídění stále ještě ignorují, aby se připojili k té většině, která tříděním šetří finance obce a také naši přírodu.

Na závěr bych chtěl ještě požádat o šetrné zacházení s vodou. Jsme sice napojeni na vodovod Žlutice a vody máme relativně dostatek, podle předpovědí nás ale čeká suché léto a ani ve Žlutické přehradě nejsou zásoby nevyčerpatelné.

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám popřát příjemné prožití letních dnů a také abyste načerpali síly do následujícího období.

Jiří Chaloupecký

Prázdniny

Přichází konec školního roku a tak je dobré připomenout některé z našich zážitků. Po dobu celého roku jsme se mohli těšit z divadélek ve školce, z branných her, navštívili nás čerti ve školce, čekalo nás i pár dárečků pod stromečkem. Probíhaly kroužky flétny, logopedie, angličtiny, němčiny, Děti na startu nebo šikovné ručičky. Občas jsme si něco upekli. Účastnili jsme se různých soutěží, v té výtvarné POOD 2022 se na 1. místě umístil Štěpán Votýpka. Karneval jsme si užili s Hopsíkem a na dopravní výchovu nás přijeli proškolení policisté z Podbořan.

Rozloučili jsme se s dvaceti předškoláky a přijali šestnáct nových dětí. Uzavření školky bude od 16. 7. do 14. 8. 2022, kdy proběhne rekonstrukce oplocení a další nutné opravy v celém areálu MŠ. V době probíhajících prací bude areál školky uzavřen, proto nebude možné využívat školní zahradu.

Přejeme všem krásné prázdniny, pohodu a dostatek odpočinku.

Tereza Vopatová

Léto 2022

Teploty posledních dnů se blíží letním hodnotám a s nimi se zvětšuje i očekávání dětí na prázdniny a dospělých na dovolenou. Věřím, že si dny zaslouženého odpočinku a regenerace užije každý podle svého v plném zdraví s milými lidičkami kolem sebe a s pořádnou porcí klidu a relaxace.

Ještě než si půjdete vychutnat paprsky sluníčka a letní pohody, můžete se potěšit některými akcemi, kterých se zúčastnili naši žáci. Věřím, že si vše užili plnými doušky oni a teď tak trošku i Vy.

Ze srdce Vám přeji krásné slunečné dny.

Ing. Mgr. Romana Klimentová, ředitelka školy

Bazénové centrum – KV Arena

Od 6. dubna 2022 zahájila 3. a 4. třída plavecký výcvik v KV Areně v Karlových Varech. Všichni žáci se moc těšili, až si je instruktorky plavání rozdělí do tří skupin - neplavci, začínající plavci a plavci – a budou s nimi po dobu 10 lekcí postupně procvičovat všechny plavecké styly. Každá lekce trvá hodinu a půl a začíná rozcvičkou na suchu, dále rozdělením do skupin a výcvikem ve vodě dle zdatnosti žáků. Voda je příjemně teplá, většinou má kolem 28°C. Na konci každé lekce žáky čeká sladká tečka v podobě vířivky či tobogánu. Všichni si vše velmi užívají. Domů pak odjíždí autobusem příjemně unaveni, neboť každý ze sebe ve vodě vydal spoustu energie.

Věřím, že všichni žáci během plaveckého výcviku dosáhnou osobních úspěchů a pokroků v plavání a moc děkuji všem třem instruktorkám, které se pilně věnují našim žákům. Díky.

Jana Pěkníková

Zdravotnická soutěž

Dne 19. 4. 2022 proběhla v naší škole znovuobnovená Velká zdravotní soutěž. Po několika covidových letech byla tělocvična opět zaplněna řadou zdravotnických odborných poradců z osmé třídy v čele s Martinem Šaškem. Pro své spolužáky připravili osmáci celou řadu úkolů a modelových krizových situací. Poskytování první pomoci při zástavě dechu, zastavení tepenného krvácení, ošetření popálenin a omrzlin, vybavení lékárničky, transport zraněného nebo vybavení evakuačního zavazadla, to vše a mnohem více čekalo na žáky prvního stupně ZŠ Lubenec.

Všichni se na soutěž pečlivě a důsledně připravovali prostřednictvím prezentací, přednášek a řešení modelových situací na zvolená témata, které měli pod patronátem právě žáci osmé třídy. Ti se následně společně s vybranými žáky deváté třídy ujali rolí porotců a figurantů v rámci soutěže. Svých rolí se zhostili na výbornou, a i všichni soutěžící plnili své úkoly dobře s vědomím, že jde přece o záchranu životů.

Velké poděkování patří všem žákům organizujícím soutěž a všem účastníkům za příkladné nasazení a přístup.

Den vědy

Dne 16. 5. 2022 se konal v učebně chemie popularizační Den vědy, kde byl pro žáky připraven program zaměřený na zábavně naučné chemické pokusy z předmětů chemie a fyzika. Žáci od první po sedmou třídu si měli možnost vyzkoušet celkem tři pokusy z fyziky a chemie – zavřená voda, neviditelné malby a důkaz bílkovin v mléku. Kromě zkoušky v praxi mohli pozorovat názorné demonstrace dalších reakcí v podání svých starších vrstevníků z deváté třídy. Nejvíce zaujali tzv. Faraonovi hadi, ale pozadu v popularitě nezůstaly daleko ani Statický blesk, Vývin a zapálení vodíku nebo Duch v baňce.

Den dílny

19. 5. 2022 proběhl na naší škole Den dílen. Jeho základním cílem bylo seznámit žáky s pracovním prostředím a motivovat je ke zvýšení zájmu o drobné ruční práce a osvojení si základních návyků při používání ručního nářadí.

Žáci se nejprve seznámili se specifickými postupy při práci na obráběcích strojích. Škole se naskytla možnost zakoupit z peněz evropského projektu soustruh a dvě frézky. Pracovní postupy na těchto strojích jsou velice specifické a pro žáky byla zajímavá možnost si některé z těchto postupů osvojit.

Další seznámení proběhlo také se základními nástroji pro ruční obrábění dřeva a kovu. Výstupem bylo vytvoření dílčí části (okénka) pro vytvoření „prostředí“ k ubytování hmyzu, domeček, který bude dále sloužit i k výuce v předmětu člověk a jeho svět a přírodopisu.

Oba výukové projekty můžeme vyhodnotit jako velmi zdařilé. Věříme, že jsme podpořili u žáků zájem o další vzdělávání v těchto oborech.

V rámci projektu Ovoce a zelenina do škol jsme uspořádali ochutnávku různých druhů ovoce i zeleniny.

Lubenecká škola (aneb vzpomínky mezi výročími)

Lubenecká škola byla pojmenována po prvním československém prezidentovi T. G. Masarykovi. Před téměř 30 lety našel synovec u nás doma v Lubenci na půdě malé album a v něm byla fotografie lubenecké školy ještě s nápisem Masarykova obecná škola. Ten nápis jsem na škole jako dítě už nezažila, jen jsem věděla, že tam kdysi byl. Stejně jako původní nápis se ztratila i naše rodinná fotografie, ale alespoň Masarykovo jméno se do názvu školy vrátilo.

Já jsem jako žákyně vstoupila do Základní devítileté školy v Lubenci v roce 1960. Byla jsem okouzlená. Paní učitelka Eva Svobodová měla krásné lahově zelené šaty s propínáním do pasu, šálovým límečkem a plisovanou sukni. Byla velmi milá a já jsem si od té doby přála být jednou jako ona. Po ní jsme měli ještě dalších 7 třídních učitelů. O každém z nich bych mohla říci něco pěkného. Na učitelském sboru mě zaujalo i to, jak se k sobě chovali: oslovovali se křestními jmény a tykali si. Jako malé holce se mi to moc líbilo. Neznala jsem jiné pracovní prostředí, kde by byli k sobě všichni tak kamarádští. I proto jsem si přála pracovat ve škole. Měla jsem to štěstí, že se mi to povedlo.

Ve 4. třídě jsme dostali po dvou mírných a klidných učitelkách paní Marii Betlachovou. Myslím, že nám dva roky jejího důsledného vyučování dalo dobrý základ do dalších let. Naučila nás osobní zodpovědnosti a soustavnosti v práci. To jsme mohli zúročit hned v šesté třídě: paní učitelka Dagmar Hyková byla pověstná svou přísností. Co řekla, to platilo. Dostali jsme od ní takové základy v matematice, že nám to vystačilo i na gymnáziu. Dokázala učivo vysvětlit a dovedla nás k tomu, abychom si ho zopakovali a uložili potřebné do paměti. Stejně dobré základy nám v češtině vštípil tehdejší zástupce ředitele školy, pan Karel Zíma. Oba byli přísní, ale nebyli malicherní a uměli vnést do vyučování humor. Pokud někdo neuměl, měl strach, ale nebylo dusno. Jednou, v 9. třídě, pro nás někdo přiběhl do hodiny matematiky se slovy: „Pojďte honem fandit k televizi, prohráváme s Finskem!“ Paní učitelka Hyková nechala matematiku a už jsme běželi nahoru do družiny, kde byla televize. Jsou chvíle, kdy i matematika jde stranou.

V osmé třídě přišel další třídní, už osmý v pořadí, pan Eduard Kraus. To bylo pro nás zjevení. Když začal vyprávět v přírodopisu, ani jsem nedýchala. Nikdy předtím jsem o přírodě neslyšela vyprávět s takovým zaujetím a tak zajímavě. Teorii prokládal praktickými ukázkami a podporoval nás, abychom se také zapojili. Nebylo divu, že pro větší názornost přinesl spolužák do třídy tchoře, jindy při výuce o škodlivosti alkoholu i láhev rumu, aby doma rodičům neškodila. Naše pubertální legrácky stály pana učitele Krause hodně pedagogického úsilí, ale vše zvládl s grácií. My jsme měli vždycky pocit, že mu na nás záleží a má pro nás pochopení. Dodnes je milé se s ním potkat.

V šesté třídě nám při občanské výchově ukázal tehdejší ředitel školy plány na obchvat Lubence. Silnice vedla kolem vlakové zastávky, pod hřbitovem a kolem starého rybníka směrem k nádraží. To bylo v roce 1966. Čekali jsme každý rok, až se začne. Jsem ráda, že jsme se obchvatu konečně dočkali.

Nezapomenutelné pro nás byly hodiny vaření. Vedla nás paní učitelka Alena Šašková. Když dovařily kuchařky ve školní jídelně, nastoupili jsme do kuchyně (v místech, kde má dnes pan Kroupa dílnu) my. Líbilo se nám vařit v opravdové kuchyni, pracovat s opravdovým jídlem. Uvařili jsme, dobře jsme se najedli, všechno pečlivě umyli a uklidili – učili jsme se dělat to, co mnoho z nás později dělalo denně ve svých vlastních domácnostech. Končili jsme třeba v 17 hodin, přes zimu už za tmy, ale to nám nevadilo, byl to kvalitně strávený čas.

Pro mě, která má spíš hudební hluch než sluch, byly hodiny hudební výchovy, když se zpívalo na známky, stresem. Ale to bylo jen párkrát do roka. Jinak mě hudební teorie, kterou nám předával pan učitel Ptáček, moc bavila. Byl noblesní nejen vzhledem, ale také vystupováním. Znalosti, které nám vstřípil, mi utkvěly v paměti trvale. Jindy už jsem „hudebku“ neměla, na gymnáziu jsem chodila z výše uvedeného důvodu na výtvarnou výchovu. Když se později hodnotilo, co se učit nesmělo a co mohlo, byla jsem vždycky pyšná např. na to, že v lubenecké škole jsme věděli o Petru Ebenovi, který si jako hluboce věřící skladatel se svou duchovní hudbou nezískal přílišnou přízeň komunistického režimu a nebyl součástí běžných školních osnov. Moji spolužáci z vysoké školy o něm neslyšeli ani na základce, ani na střední škole.

Za velké štěstí jsem s odstupem času, když jsem si to už mohla uvědomit, považovala to, že jsem se ve škole (naštěstí ani na střední a vysoké) nikdy nesetkala s fanatickou propagací tehdejší ideologie. Nikdo nám nezakazoval Ježíška, skutečnost, že v Sovětském svazu nosí dárky Děda Mráz, byla pro nás zajímavostí. Jako pionýři jsme podnikali zajímavé akce, nepamatuji si, že by nás někdo nutil do znalostí životopisů sovětských komsomolců. Škola byla pro mě místo, kam jsem ráda chodila, kde byl každý den jiný, žádná nuda. Ani průšvihů nebylo málo, ale nepamatuji si žádnou křivdu při jejich řešení. Důkazem byl například fakt, že jsme s kamarádkou požádali inspektora, který byl ve škole zrovna přítomen, aby vyřešil náš spor s ředitelem školy. On tenkrát rozhodl v náš prospěch. Ani ředitel, ani nikdo jiný se nám nijak nemstil, chovali se k nám stejně jako předtím. Myslím, že i v době totality v lubenecké škole většina učitelů projevovala skutečné demokratické chování, tak, jak by to mělo být. Jako dítě jsem je měla v úctě, tenkrát i samozřejmě podporované rodičovskou výchovou, měla jsem respekt, ale nebála jsem se jich.

Krátce po sametové revoluci se ptal jeden redaktor jistého ředitele církevní školy, čím se jeho škola liší od státní. On řekl, že vede děti k lásce k vlasti, k úctě k rodičům, k ochra-

ně přírody. Nepochopila jsem to, považovala jsem to za sobecké, že si usurpuje pro svou církevní školu něco, co je běžné i na „normálních“ základních školách. Moje škola v Lubenci nás vždycky vedla k témuž. I já jsem to v celém svém profesním životě vnášela do své výuky i výchovy. Nejdřív 26 let v chyšské škole a potom, když jsem se po 34 letech do školy v Lubenci vrátila, pokračovala jsem dle stejného principu i tam. A viděla jsem na většině kolegů, že mají podobné priority. Měla jsem pocit, že se vracím domů. Bylo to pohlazení. Atmosféra v učitelském sboru byla kamarádská jako v dobách mého dětství. Programem školy byla stále snaha dát dětem co nejlepší základy vzdělání, vychovat z nich lidi, kteří mají v úctě svou vlast, milují svou rodinu, chrání přírodu. Co mě zaujalo, bylo zvláštní nadšení, s nímž většina kolegů připravovala i mimovyučovací akce, které podporovaly výuku a stmelovaly kolektivy dětí. I já jsem byla nadšená tím, jak jsem zapadla mezi nové kolegy i do nové skupiny dětí. Ve své třídě jsem kromě dvou měla všechny, s nimiž nebo jejich rodinami, jsem v minulosti měla něco společného. Jsem velikým zastáncem rodiny. Celý svůj profesní život jsem přesvědčená, že je to rodina, která by měla mít o své dítě největší zájem. Učitel je hned na druhém místě za rodinou. Proto jsem se vždycky snažila domluvit se s rodiči, abychom společně pro jejich dítě dělali to nejlepší, uměli ho podpořit a pomoci mu. Někteří se nad mou hláškou: „S tvými rodiči jsem také domluvená.“, což znamenalo, že není úniku a musí se splnit daný úkol, možná pousmáli, ale fungovalo to. Právě ve výchovném poradenství, které bylo vedle českého jazyka a dějepisu mou další kvalifikací, jsem ráda spojovala cíle rodiny a školy. Spolupráce s rodiči mi přinášela radost, protože výsledkem vždy byl posun k lepšímu pro jejich dítě. Těšila mě důvěra, s níž se na mě rodiče obraceli. To je to, co spojuje školu a děti prostřednictvím jejich rodiny a přináší i větší úspěch pro všechny. Proto vzpomínám s radostí na 10 let aktivní práce ve škole v Lubenci. Jako člověk, který měl to štěstí, že mohl celý život vykonávat povolání, které si vysnil a vždy ho těšilo, jsem si na závěr kariéry nemohla přát nic lepšího. Moje první i poslední škola v životě se tak stala školou mého srdce.

Jana Skleničková

P. S.

V okolních vesnicích slavili občané významná výročí otevření české školy, ve Vroutku sté a v Kryrech sto desáté. Lubeneckou školu tyto oslavy teprve čekají. Základní kámen naší školy byl položen v červnu 1929. Tak abychom se na to sté výročí pomalu začali připravovat.

(pozn. redakce)

Pochod okolím Lubence

Tradiční pochod se konal jako vždy k výročí Dne osvobození, letos to vyšlo na 7. května. Tentokrát byl doplněn o pивní maratón a zájem byl veliký. Všichni si krásně strávený den pochvalovali. Poté ho zakončili oblíbeným opékáním vuřtů u rybníka.

Přinášíme fotoreportáž Tomáše Poleny

Slavnostní otevření geologické stezky v Libyni s koncertem Petra Linharta

V podvečer 4. června, krátce po lehké letní bouřce, jsme se sešli v kostela sv. Jiljí v Libyni, abychom se zúčastnili slavnostního otevření unikátní geologické stezky, která citlivě, magicky a zcela přirozeně spojuje kouzlo duše i přírody tohoto úžasného místa a ukazuje nám další možnosti vnímání naší krajiny. Díky manželům Kantovým a všem jejich pomocníkům, přátelům, příznivcům, donátorů a samozřejmě rodině se mohla tato jedinečná stezka realizovat. Ti všichni se stali jejími kmotry (viz foto). Nechyběla mezi nimi tradičně ani senátorka Alena Dernerová, starosta obce Lubenec Jiří Chaloupecký a autor odborných textů naučné stezky Jiří Svejkský. Po slavnostním přípitku následoval koncert sudetského barda, nominovaného na cenu Anděl, Petra Linharta a kytaristy Josefa Štěpánka.

Jana Michalcová

Spolek Za záchranu kostela sv. Jiljí srdečně zve

23. 7. OD 21.00 DO KOSTELA V LIBYNI

na zajímavý koncert při svíčkách kapely TROISS.

Jedná se o folk rock a francouzské šansony. Zpěvačka má úžasné rozpětí hlasu.

Díky podpoře obce Lubenec bude vstupné dobrovolné.

**Pokud bude někdo chtít zarezervovat místo k sezení,
zavolejte na tel: 603 818 185 nebo se zaregistrujete
na e-mailu: skloart@skloart.cz**

Den otevřených dveří ve firmě SKLOART

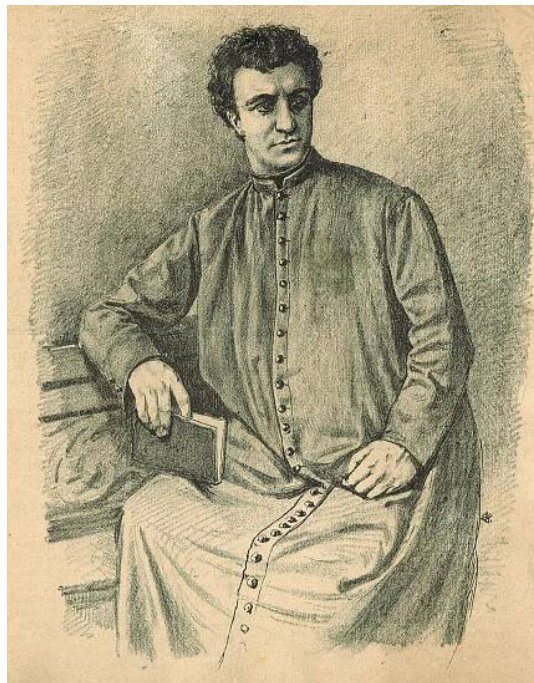
Firma SKLOART si Vás dovoluje pozvat na podzim 17. září na den otevřených dveří. Jde o celostátní akci PORTA APERTA mezi vlastníky regionálních značek. Přijďte se podívat na to, jak se vyrábějí vitráže, které distribuujeme do celého světa. Připravíme pohoštění, kávu a odpoledne zahraje naše milá místní kapela Modrá kost. Přichystáme různé dílničky a lidé si budou moci sami vytvořit nějakou skleněnou drobnost. V rámci PORTY APERTY bude otevřeno i vitrážové muzeum a rozhledna zdarma. Časové rozložení bude ještě na plakátech a na webovkách.

Jitka Kantová

Historie

V poslední době se o bývalých majitelích lubeneckého statku hrabatech Lažanských mluví jako o mecenáších a dobrodincích tehdejšího veřejného života. Nejvíce je vyzdvižovaná v tomto ohledu Marie Gabriela hr. Lažanská rozená Černínová (1691–1758). Ano, pravdou je, že se s manželem pustila do přestavby zámku v sídelním městě Manětíně, dala postavit tamější zámecký kostel a přestavěla kostel sv. Barbory. A tak o ní všichni mluví v superlativech. Každá mince má však dvě strany. Doba baroka, v níž žila, byla dobou, kdy vše bylo soustředěno na život po životě. Každý, kdo mohl, se snažil, aby po smrti přešel na tu správnou stranu a peklo bylo tím největším novým strašákem. Zámek stavěla pro sebe, zámecký kostel jen pro uložení svých ostatků na patřičném místě a pro svou duši a druhý kostel včetně vybavení jako úlitbu tomu, jenž nad její duší dlel. Vše tedy činila jen a jen pro sebe a svou duši a bylo to za cenu zadlužení celého rodu na dlouhé generace. Byla to tvrdá žena, troufnu si říci trochu despotická a absolutně nesvědomitá, zvyklá na neskutečné bohatství z mládí. Držela se zcela stranou od poddaných a na druhou stranu je známa svým cestováním za bály po celé Evropě. Historici se diví, jak je možné, že se jí stranil vlastní manžel Václav Josef Lažanský (1674–1715), že její děti na místo žití na novém zámku raději volily staré sídlo na Struhaři a podobně. Ale již Marie Gabriela žila v neustálém strachu z krachu svých financí. Stejně problémy vnímaly i její děti a zdá se, že se jí snažily na to upozorňovat. Jak by se Vám žilo, když vidíte jak vaše máti postupně více a více zadlužuje majetek, jenž bude jednou vašim dědictvím? A vy budete nucen vše jednou splatit. Stav financí se stal v určitou chvíli zcela neřešitelný. A tak děti svou matku ponechaly osudu a samy se odstěhovaly na dvě generace na Struhař (ještě před dovršením plnoletosti). Po smrti matky se „lumpárnou“ nakonec jejímu synovi Maxmiliánovi Václavovi Lažanskému (1710–1776) podařilo větší částí dluhu zbavit převedením jej na ústav šlechtičen v Praze (čímž ústav pomalu zanikl). Zbytek dluhu musel řešit podporou podnikání na lubeneckých statcích a samozřej-

mě podnikáním vlastním. Nicméně tím zachránil velkou část rodinného majetku pro své potomky. Pokud však někdo z rodu byl dobrodincem, myslím, že jím byl mezi jinými Leopold II. Lažanský (1854–1891). K lidem měl rozhodně mnohem blíž. Zakládal cihelny, v nichž lidem dával práci. Uměle vytvářel poptávku po stavění, aby měly cihelny dostatek práce. Mimo spousty dalších objektů jinde, za jeho podpory vyrostla např. rozhledna v Libyni. V mládí se stylizoval do herce německých divadel, ale později mu bylo Němci vyčítáno české vlastenectví. Divadlu byl oddán na život a na smrt. Podporoval divadelní spolky na svých panstvích, ale jedno divadlo, zámecké, také roku 1879 založil v Chýši. Z tisku se pak dovídáme, že po čas adaptace divadla, v létě, placené herce ubytoval na zcela nově zrekonstruovaném loveckém zámečku na Struhaři. Během divadelní sezóny tak herci do Chýše docházeli. Litoměřické noviny to komentují: „Lovecký zámeček Struhař, nacházející se v lesoparku, ... je známý jako letní sídlo, jakého Čechy nemají, a těmto dětem Thálie lze opravdu závidět, jaký krásný domov jim jejich ředitel připravuje.“ Leopold Lažanský si totiž ředitelské místo tohoto divadla vyhradil pro sebe. Sám divadlo studoval na univerzitě v Innsbrucku a tak proč ne. Ubytování herců na Struhaři nebylo ani poprvé ani náhodné. Již o tři roky dříve hostil na tomto zámečku recitátora Lipského divadla Strakoše s rodinou, nebo Emericha Bukovicse – herce, spisovatele a divadelního dramaturga z Vídeňského městského divadla (později dlouhodobého ředitele

(na obrázku Leopold II. Lažanský, zdroj: Wikipedie)

tohoto divadla). To byly slavné herecké osobnosti té doby. Leopold Lažanský Struhařský zámek v letech 1875 až 1876 nově opravil a započal zde budovat lázně. R. 1876 se to zde již hemžilo cestovateli využívajícími zdejší léčivou sílu železitých lázní a odpočinku v krásných lesích. Toho roku na inzerát hrabě Leopold shání „Švýcara“ pro syrovátkové lázně na výrobu syrovátky, který by provozoval zároveň zdejší restauraci. Lidé nacházeli ubytování buď na samém zámku a pak pokud místa nedostačovala, sliboval hrabě, že v městečku Lubenec jich návštěvníci najdou dostatek. Noviny Politik tuto destinaci zvláště doporučovali pro klid, lesy, louky, železitý pramen vhodný k pití a pro jeho krev čistící účinky.

Napsal: Jiří Kanta

Úspěšný rok mladých hasičů

Konečně! Tuto sezónu jsme se mohli scházet a závodit v plné síle. S prvním kroužkem jsme nabrali nové děti, jejichž počet se ještě v průběhu rozšířil na celkových 25 mladých hasičů.

Během roku jsme uklidili Lubenec, natřeli překážky, kreslili do soutěže, pořádali pro veřejnost hasičský den nebo trénink pro hasiče z okrsku Podbořan a to nejdůležitější, připravovali jsme se na soutěže, ve kterých jsme si nevedli vůbec špatně.

Za zmínku stojí uvést 3. místo Simči Zatloukalové na branném závodě v Peruci, kde mladší i starší byli čtvrtí. Na ukončení Hry Plamen se mladší družstvo umístilo na 3. místě a starší na 4. místě. V závěrečném okresním závodě dorostu v Telcích se za jednotlivce, každá ve své kategorii, umístily Simča Zatloukalová a Eliška Kupčková na 2. místě. Postup do kraje vybojovali dorostenci jejichž družstvo bylo složeno z SDH Lubence, SDH Nepomyšle a SDH Cítolib. Na kraji skončili na krásném 2. místě.

Ve výtvarné soutěži Požární ochrana očima dětí pro rok 2022 jsme se umístili následovně:

Kategorie DT1 se na 3. místě umístila Eliška Kupčková – prezentace na téma Živelné

Ve výtvarné části:

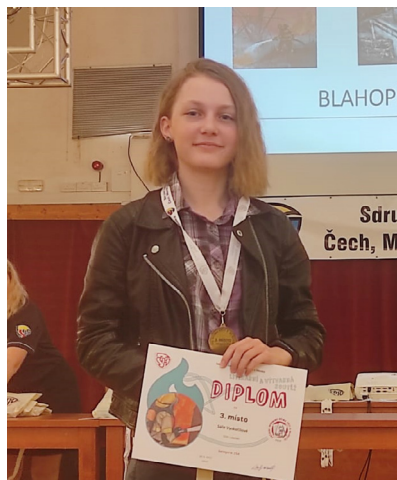
Kategorie M1 Laura Bezemková 1. místo

Kategorie M2 Sonja Jánská 3. místo

Kategorie ZŠ 4 Sára Vyskočilová 1. místo

Simča Zatloukalová a Eliška Kupčková

Sára Vyskočilová

Sára vyhrála se svým obrázkem 1. místo i v kraji a postoupila do republikového kola, kde se umístila na 3. místě.

Tento rok zakončíme v rámci oslav 150. výročí vzniku sboru lubeneckých hasičů 25. 6. 2022 a budeme se těšit na novou sezónu.

Děkujeme sponzorům a všem, kteří nám pomáhali.

Tereza Vopatová

Kopaná - přípravy a Bambini Jaro 2022

Jarní část jsme s dětmi zahájili 13. března turnajem Bambini v nové hale v Podbořanech. Velmi pěkné, a hlavně nové prostředí v této hale nám umožnilo společně s okresním fotbalovým svazem probudit děti po covidové pauze a začít zase normálně sportovat. Koncem března jsme začali tréninky na venkovním travnatém hřišti v Lubenci. Do té doby se chodilo do tělocvičny ZŠ. Mladší přípravku má na starosti trenér Jaroslav Kuchár, a ty úplně nejmenší tzv. Bambini Patrik Ledvina. Já občas pomáhám, když to časově vyjde.

Obě soutěže dětí pod hlavičkou OFS Louny se hrají turnajovým způsobem (každý s každým), a to každý týden na jiném hřišti. Počty družstev se liší, u mladších přípravek je v tuto chvíli 10 týmů, u Bambini taktéž 10 týmů z celého okresu Louny.

Jarní část turnajů probíhá zhruba od března do června. Ne pokaždé z důvodu počasí se podařilo dodržet termíny turnajů, a tak se řešily i náhradní termíny. Prostor na odehrání byl. Ve chvíli, kdy píše tento článek, nám zbývá odehrát závěrečný turnaj všech malých kategorií za účasti 26 týmů z celého okresu Louny. Po dohodě na svazu se naše TJ stala pořadatelem tohoto turnaje, který bude spojen se Dnem fotbalu 4, a to 18. června 2022 ve sportovním areálu v Lubenci. Pro děti jsme kromě fotbalových zápasů připravili i překvapení v podobě nafukovacích atrakcí a dalších soutěží. Chceme, aby děti z celého okresu vzpomínaly v tom nejlepším na naši obec, která je polohou špatně a skoro nejdále z našeho okresu na dojíždění k utkáním a turnajům. Ale tak už to bývá. U těchto věkových kategorií nejde vůbec o výsledky, ale o hru, pohyb a schopnost zapojit děti do sportu. Na tom nám dnes velmi záleží a snažíme se děti vrátit zpátky k fotbalu.

Za týmy nejmenších Jiří Kříž

9. sportovní ples v Lubenci 26. 3. 2022

Stavění máje a pálení čarodějnic 30. 4. 2022

Hodnocení sezóny

Úvodem mého hodnocení bych chtěl klukům poděkovat za kvalitní výkon ve většině zápasů a práci v tréninkovém procesu. Od začátku zimní přípravy až po poslední zápas v soutěži.

Před začátkem jarní části soutěže začali kluci zimní přípravou, kdy jsme trénovali dvakrát týdně a sehráli několik přípravných zápasů s kvalitními soupeři z vyšších soutěží.

Tým také absolvoval soustředění ve Spořicích, kde jsme měli výborné podmínky od ubytování, jídla, regenerace až po tréninkový proces.

Posilovna, hřiště, tělocvična, sauna, masáže a jednodenní trénink na běžkách.

K hlavnímu hodnocení mistrovských utkání můžu říct, že jsem v celku spokojen, jelikož čtrnáct dní před začátkem soutěže jsme přišli o tři hráče, kteří se zranili dlouhodobě a jeden přestoupil do vyšší soutěže.

Tým jsme museli doplnit o hráče starších dorostenců, kteří se ale vůbec neztratili a podávali velice dobré výkony, za které bych jim chtěl poděkovat. P. Westfál, M. Zukal.

Do jarní části soutěže jsme vstoupili s mladým týmem, i když jsme v některých zápasech body nezískali, ale byli jsme po fotbalové stránce lepším týmem.

Bohužel nepřesné přihrávky a zakončení tutových gólových situací nás připravily o body, a tím pádem jsme skončili na druhém místě soutěže s 35 body, skóre 54:45.

Statistické hodnocení sezóny je také uspokojivé. Druhé místo po zimní přípravě a zdravotních problémech hráčů dopadla sezóna zdárně uspokojena.

Závěrem hodnocení bych chtěl skalním fanouškům poděkovat za podporu v zápasech a zároveň jim tím slíbil, že příští sezónu budeme v kvalitních výkonech pokračovat a nadále se zlepšovat. A tímto bychom chtěli zaútočit na nejvyšší příčky.

Takže, ještě jednou děkuji hráčům, fanouškům a vedení klubu za celou sezónu

A s pozdravem SPORTU ZDAR A FOTBALU ZVÁŠŤ!

Korf Jiří, trenér

Fotoreportáž z Pálení čarodějnic 30. dubna

(foto: Jaroslav Kuchár)

Malé i velké čarodějnice se sešly v podvečer Filipojakbské noci a odebraly se průvodem na hřiště, kde se zapálila vatra a čarovalo se do noci. Zdá se, že všechny přežily.

Den fotbalu

V sobotu dne 18. června 2022 se uskutečnil závěrečný turnaj přípravek a bambin pod záštitou OSF Louny, kterou podpořily Ústecká komunitní nadace, LOGIT s. r. o. a TJ Spartak Lubenec ji zapasoval do své akce s názvem Den fotbalu. Letos proběhl po dvouleté covidové pauze 4. ročník, kterého se účastnilo celkem 14 týmů z celého okresu o počtu 162 dětí.

V dopoledním programu proběhl fotbalový turnaj starších přípravek, mladších přípravek a nejmladších dětí Bambin. U Bambin se záměrně nehodnotí průběh hry, jelikož jde o motivační turnaje s cílem podporovat pohyb a osvojení si fotbalové techniky. V mladší přípravce zvítězily děti z Krásného Dvořa, na 2. místě skončil tým

z Dobroměřic A, následovaný stejnojmenným týmem B, 4. místo získal tým z Černčic, 5. místo patřilo Lubenci a poslední místo zbylo na manšaft z Postolopr. Z přihlášených týmů starší přípravy dorazily pouze dva, a to Havran Kryry a SK Černčice a tento soubor skončil nerozhodně za stavu 5:5.

V odpoledním programu proběhlo setkání staré gardy a od 15 hodin mistrovské utkání III. třídy dospělých, při kterém zvítězilo mužstvo TJ Spartaku Lubenec nad Lenešicemi B ve výsledku 3:2.

Během celého dne měli všichni hráči a návštěvníci akce k dispozici doprovodný program, který byl zcela zdarma. Hrál se maxi Člověče nezlob se!, stolní fotbálek, skákalo se na Ufo atrakci s obří skluzkou a na nafukovacím T-rexovi. Proběhlo několik turnajů v lidském stolním fotbálku a nejmenší návštěvníci s radostí obsadili bublinkovač. Největší úspěch měl, díky krásnému

počasí, bazén plný osvěžující vody. Ve večerním programu proběhla tradiční dokopná za přítomnosti DJ Petra a jeho hudební aparatury. Na závěr dne proběhlo několik sranda soutěží s odměnou pro pobavení všech zúčastněných. Jménem TJ Spartaku bychom chtěli poděkovat všem, kteří se naší akce zúčastnili a tímto ji i podpořili.

Text a foto: Lucie Kuchárová

Nechcete úložiště? Volte ANO!

Ne, tohle opravdu není nová kampaň Babišova hnutí, ale heslo, které provázelo před deseti lety místní referendum. V něm obyvatelé Lubence vyjádřili svůj negativní postoj k možnému umístění hlubinného úložiště vysoce radioaktivních odpadů v blízkosti Lubence.

Stalo se 29. června 2012 a hlasující museli zdánlivě nelogicky v referendu odmítnout úložiště odpovědí ANO. Otázka totiž musela být zformulována tak, aby nebylo možné platnost referenda zpochybnit. Kladná odpověď na otázku z referenda zároveň ukládala lubeneckému zastupitelstvu povinnost využít všech zákonných prostředků k zabránění geologického průzkumu pro hlubinné úložiště. Bez geologického průzkumu není možné rozhodnout o umístění úložiště a do okamžiku stanovení průzkumného území mají obce první a zároveň jedinou možnost alespoň se vyjadřovat z pozice účastníka řízení.

Vyhlášením lubeneckého referenda jsme bezprostředně reagovali na usnesení zdejšího zastupitelstva, které na svém zasedání v únoru 2012 těsnou většinou odhlasovalo tzv. podmíněný souhlas obce s průzkumy. Hlavní z podmínek bylo, že průzkumy proběhnou na všech šesti vytipovaných lokalitách. Spíše než o právní krok šlo o po-

foto: o.s. SOS Lubenec

litickou deklaraci, zdaleka ne však neškodnou, jak by se na první pohled mohlo zdát. Podobná usnesení už měla odhlasována v té době i zastupitelstva v Blatně a v Žihli. Správa úložišť radioaktivních odpadů (SÚRAO), která kvůli protestům obcí měla od vlády na pět let zastaveny geologické práce, tehdy veřejně vyhlásila, že se proti vůli obcí geologické průzkumy v lokalitách provádět nebudou. Po vstřícných krocích obcí z Čertovky však mohla SÚRAO ve své výroční zprávě 2011 označit lokalitu Čertovka jako nejvhodnější k provedení geologického průzkumu, protože tři ze čtyř obcí (s výjimkou Tisu) souhlasily s geologickým průzkumem. Že v SÚRAO už měli o nejvhodnější lokalitě jasno, vyplývá nejen z průzkumu chystaného pouze v naší lokalitě nebo z pozitivního hodnocení výsledků předchozích geologických prací v lokalitě, ale i z tehdejšího zájmu SÚRAO o odkoupení bývalého lubeneckého motorestu pro vybudování svého informačního střediska. Z posledně jmenovaného záměru sešlo podle výroční zprávy SÚRAO jen kvůli nejasným vlastnickým vztahům. Celá ta jaderná šaráda byla provázena místní mediální masírkou, k čemuž SÚRAO prakticky převzala v Blatně, v Lubenci a v Žihli redakční vedení obecních zpravodajů včetně financování a, jak se později ukázalo v Lubenci, také cenzurního dohledu. Na úrovni vyšší pak přispívala k pozitivnímu vnímání problému například veřejná diskuze dne 14. února 2012 v Jihlavě přenášena rozhlasem nebo seminář v Senátu 24. dubna 2012, kde dostal prostor pro svůj konstruktivní příspěvek zástupce obcí blatenský starosta Beneš.

Zůstává otázkou, do jaké míry dění v roce 2012 ovlivnilo datum 4. listopadu 2011, kdy byl pověřen řízením SÚRAO tehdy 29letý JUDr. Jan Prachař. Ten během pouhých pěti let „vyrostl“ z 24letého studenta práv (kandidujícího v říjnu 2006 za ODS do zastupitelstva v Táboře) do funkce ředitele státní organizace mající za úkol vybudovat v ČR hlubinné úložiště. Nejmenovaný člen SOS Lubenec ho už počátkem roku 2012 odhadl slovy: Je to bílý kůň a stejně ho jednou zavřou.

Odmítnutí úložiště v referendu bylo prvním, ale základním z celé řady dalších kroků, během kterých se vhodnost Čertovky pro úložiště postupně propadala z původně premianského místa na současné šesté pořadí, a které vyvrcholily v roce 2020 přeřazením z vtypovaných mezi záložní lokality.

Kde zůstal tak často omílaný argument, že svítit potřebujeme všichni? Raketově rostoucí ceny energií nám ukazují, že nepotřebujeme tolik svítit, když jiní potřebují vydělávat. A co JUDr. Jan Prachař? Více než svícení ve vazební věznici spíš řeší, jestli mu nakonec „přijíjou“ tu manipulaci s veřejnými zakázkami.

Za SOS Lubenec Pavel Pavlík

NOC SVĚTEL

spolek Za záchranu kostela sv. Jiljí
si Vás dovoluje pozvat na tradiční koncert při svíčkách
tentokrát s kapelou

TROISS

(folkrock, šansony)

23. 7. 2022

V Libyni u Lubence v kostele sv. Jiljí tradičně začínáme ve

21:00 hodin

Pokud chcete s jistotou sedět, prosíme, objednejte se, viz níže.

další informace na tel.: 603 81 81 85

www stránky: <https://vitraze.skloart.cz/kostel-sv-jilji>

e-mail: skloart@skloart.cz